

**ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้สิ่งเทียมอาวุธปืน กรณีการใช้
อาวุธปืนแบบล่งค์ฟายลิ่งกัน (BLANK GUN)
กระทำความผิดทางอาญา¹**

ร้อยตำรวจเอกสุนทร ย่อยชา²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้สิ่งเทียมอาวุธปืน กรณีการใช้ อาวุธปืนแบบล่งค์ฟายลิ่งกัน กระทำความผิดทางอาญา ในประเทศไทยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ได้แก่ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ประมวลกฎหมายอาญา และกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2491) ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ความหมายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (5) “อาวุธ” หมายความว่ารวมถึง สิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพแต่ได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ และ มาตรา 4 (1) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 “อาวุธปืน” หมายความว่ารวมถึง อาวุธทุกชนิดที่ใช้ส่งเครื่องกระสุนปืน โดยวิธีระเบิดหรือกำลังดันของแก๊ส หรืออัดลม หรือเครื่องกลไกอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงาน มาตรา 4 (5) “สิ่งเทียมอาวุธปืน” หมายความว่า สิ่งซึ่งมีรูปร่างและลักษณะอันน่าจะทำให้หลงเชื่อว่าเป็นอาวุธปืน” ซึ่งลักษณะทางกายภาพ และรูปแบบจะมีรูปร่างลักษณะภายนอกใกล้เคียงอาวุธปืนของจริงแต่ไม่มีอนุภาพในการทำลายเทียบเท่ากับอาวุธปืนของจริง ความหมายตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

ปัจจุบันพบว่า แบบล่งค์ฟายลิ่งกัน (Blank Firing Gun) หรือ ปืนแบบล่งค์กัน (Blank Guns) คือ ปืนเลียนแบบปืนจำลอง หรือ โมเดลปืน ที่จำลองรูปแบบและหลักการทำงานมาจากปืนจริง แต่ไม่สามารถจับลูกกระสุนหรือเม็ดกระสุนใด ๆ ออกจากลำกล้องได้ในกระบวนการออกแบบและผลิตปืนแบบล่งค์กัน จะป้องกันให้ปืนไม่สามารถใช้กระสุนของจริงได้ และมีระบบป้องกันการดัดแปลง กล่าวคือโครงสร้างภายใน

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้สิ่งเทียมอาวุธปืน กรณีการใช้อาวุธปืนแบบล่งค์ฟายลิ่งกัน กระทำความผิดทางอาญา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ พัทธดา เอื้อวรรณกิจ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. ปวีศร เลิศธรรมเทวี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีดา โชติมานนท์

²นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดขอนแก่น) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ต่างจากปืนจริง รูปแบบการทำงานของเบลล็กกัน (Blank Guns) ประเภทไฟออกจากปากกระบอก หรือที่เรียกว่า Front Firing คือ เมื่อบรรจุกระสุนปืนของเบลล็กกัน แล้วทำการยิง จะทำให้เกิดเสียง (เสียงดังลักษณะแบบเดียวกับปืนจริง) มีการคัดลอกกระสุนในปืน รุ่นที่มีการสไลด์แบบกึ่งออโตเมติก และมีแสงแฟลช (ออกจากปลายกระบอกปืน) โดยที่ไม่มีการขับเคลื่อนอะไรออกมาจากปากกระบอกปืน การออกแบบหลักการทำงานเช่นนี้เป็นไปตามกฎและมาตรฐาน เพื่อป้องกันไม่ให้อาวุธปืนจริงได้จะมีเพียงรูระบายแก๊สเล็ก ๆ ออกปลายกระบอก และมีแกนเหล็กที่แข็งแรง บล็อกเอาไว้อีกด้วย ปืนเบลล็กกัน (Blank Guns) เป็นสิ่งเทียมอาวุธปืนถูกใช้ในการประกอบอาชญากรรมอย่างร้ายแรง ถึงขั้นนำไปปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ชิงทรัพย์ หรือข่มขู่เพื่อที่จะข่มขืนหรือกระทำความผิดอื่น ๆ เนื่องจากมีรูปร่างลักษณะคล้ายกับอาวุธปืน กรณีสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ถือว่า สิ่งเทียมอาวุธปืนมิใช่สิ่งผิดกฎหมาย เพราะไม่ได้ถูกจัดว่าเป็น อาวุธปืน ตามนิยามของกฎหมายดังกล่าวจึงประชาชนทั่วไปสามารถมีไว้ในครอบครองได้จึงเป็นเหตุให้มีการนำมาสิ่งเทียมอาวุธปืนชนิดนี้มาก่ออาชญากรรมได้โดยง่าย เพราะการมี การพกพา และการใช้สิ่งเทียมอาวุธปืน ในการก่ออาชญากรรมนั้น ไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นความผิด

แม้การมีกฎหมายพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 รัฐบัญญัติใช้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม หรือนำไปใช้ป้องกันทรัพย์สินของบุคคล แต่อย่างไรก็ตามอาวุธปืนที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ดังกล่าวมานั้น ก็อาจนำไปใช้ในทางที่เป็นโทษอย่างมหันต์ ซึ่งปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมอย่างเห็นได้ชัด นอกจากอาวุธปืนแล้ว ยังมีสิ่งหนึ่งซึ่งมีรูป และลักษณะอันน่าทำให้หลงเชื่อว่าเป็นอาวุธปืน สามารถนำไปข่มขู่หรือนำไปใช้อย่างอาวุธปืนในการกระทำความผิดได้ คือ “สิ่งเทียมอาวุธปืน” พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ยังมีข้อบกพร่องอีกหลายประการ อันควรได้รับการแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และสามารถนำมาบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จึงทำให้พบว่าปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้สิ่งเทียมอาวุธปืน กรณีการใช้อาวุธปืนเบลล็กฟาล์วลงกัน กระทำความผิดทางอาญา ในประเด็น 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นปัญหาที่หนึ่ง ปัญหาการกำหนดโทษ ของการมีหรือใช้อย่างอาวุธปืน พกพาสสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 4 (6) “มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง แต่ไม่หมายความรวมถึง การที่อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ที่มีไว้โดยชอบด้วยกฎหมายและตกอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่นซึ่งไม่ต้องห้าม ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัตินี้เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาสิ่งที่มีให้สูญหาย ส่วนบทนิยาม ของการ “มี” ของสิ่งเทียมอาวุธปืน นั้น ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุ

ระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มิได้มีการบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ซึ่งหากมีการบัญญัติไว้ย่อมเป็นหลักเกณฑ์ในการกำหนดความรับผิดชอบหากมีการนำสิ่งเทียมอาวุธไปใช้ทางที่ผิดกฎหมายหรือลักษณะของการใช้งานที่ผิดประเภทได้ และอาจนำไปสู่การก่ออาชญากรรมเนื่องจากการกระทำความผิดที่เกิดจากการใช้สิ่งเทียมอาวุธปืนในสังคม มีเหตุอันเนื่องมาจาก สิ่งเทียมอาวุธปืน สามารถหาได้ง่ายกว่าการซื้อขายอาวุธปืน และในการซื้อขายไม่ได้จำกัดอายุของผู้ซื้อ ไม่ได้มีการควบคุมการนำไปใช้จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีการนำมาใช้ในการกระทำความผิดมากขึ้น และหากมีการควบคุมการใช้ ก็จะทำให้ลดปัญหาการก่ออาชญากรรม และลดการเกิดปัญหาพฤติกรรมลอกเลียนแบบ การกระทำความผิด ในส่วนของการควบคุมการใช้ของสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้น หากรัฐจะเข้ามาควบคุมการใช้งานของสิ่งเทียมอาวุธปืน โดยมีการบัญญัติกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะ

ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ไม่มีมาตรการควบคุม หรือบทกำหนดโทษ ของ “การมี หรือครอบครอง การใช้ และการพกพา” ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน ทั้งนี้ ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 กำหนดมาตรการควบคุมไว้เฉพาะการทำ ซื้อ มี ใช้ ซึ่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไม่ได้ครอบคลุมถึง การมี การใช้ หรือการพกพา ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน แต่อย่างใด หากนำไปก่ออาชญากรรมก็จะต้องรับโทษหนักขึ้น ถ้าได้มีการบัญญัติออกใบอนุญาตในการพกพาส่งเทียมอาวุธปืน หากมีการฝ่าฝืน ก็จะมีการเพิกถอนใบอนุญาตพกพาส่งเทียมอาวุธปืน ควรมีการบัญญัติให้มีการออกใบอนุญาตในการพกพาส่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งอาจจะรวมถึงการกำหนดอายุของผู้ครอบครอง และกำหนดโทษเอาไว้ว่า หากไม่มีใบอนุญาตพกพาจะมีความผิด การนำสิ่งเทียมอาวุธปืนไปกระทำความผิดได้เพื่อเป็นมาตรการควบคุมการนำสิ่งเทียมอาวุธปืนชนิดนี้ไปใช้ในการกระทำความผิด เพื่อลดความเดือดร้อนและอาชญากรรมในสังคม ดังจะเห็นได้จากข่าวการนำสิ่งเทียมอาวุธปืนชนิดนี้ไปใช้ในการกระทำความผิดตามสื่อต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นปัญหาที่สอง ปัญหาการแบ่งประเภทสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

ในปัจจุบันอาวุธปืนแบบล็กกัน สามารถนำมาดัดแปลงแก้ไขลำกล้องเพื่อให้สามารถใช้ยิงกับกระสุนปืนจริงได้ โดยสิ่งเทียมอาวุธปืนชนิดปืนแบบล็กกันยังมีลักษณะภายนอกสี เสียงและน้ำหนักรวมทั้งกลไกการทำงานคล้ายกับอาวุธปืนจริงเป็นอย่างมากด้วยลักษณะใกล้เคียงกับอาวุธปืนจริงดังกล่าว จึงเป็นการยากแก่การจำแนกแยกแยะได้ ซึ่งหากไม่มีการควบคุมการดัดแปลงแก้ไขอาวุธปืนแบบล็กกันดังกล่าว อาจทำให้มีผู้ฉวยโอกาสนำสิ่งเทียมอาวุธปืนดังกล่าวไปดัดแปลงเป็นอาวุธปืนเพื่อใช้ในการก่ออาชญากรรมได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าว ยังเป็นปัญหาที่พบเห็นได้บ่อยที่เกิดขึ้นในสังคมและตามข่าวและสื่อต่าง ๆ รวมทั้งที่มีได้ออกสื่อก็ยังมีอีกมากมาย ซึ่งปัญหาดังกล่าวสืบเนื่องมาจากสิ่งเทียมอาวุธปืนซึ่งมีลักษณะคล้ายอาวุธปืนจริงเป็นอย่างมากจนไม่สามารถแยกแยะออกได้ว่า สิ่งใดคือ อาวุธปืนจริงและสิ่งใดคือ สิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งจะเห็นได้จาก สิ่งเทียมอาวุธปืน มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับอาวุธปืน แต่จะแตกต่างในส่วนของน้ำหนัก ขนาด กลไก

อยู่บ้างเมื่อภาพของสิ่งเทียมอาวุธปืนดังกล่าวจะไม่เท่ากับอาวุธปืนจริงก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถสังเกตได้ด้วยตาเปล่าว่าสิ่งนั้น คือ อาวุธปืน หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน จึงส่งผลให้มีผู้นำสิ่งเทียมอาวุธปืนไปก่ออาชญากรรม ถือเป็นช่องว่างที่ผู้กระทำความผิดจะนำสิ่งเทียมอาวุธปืนไปก่ออาชญากรรม เช่น การชิงทรัพย์ ร้านทองในห้างเซ็นทรัลพลาซ่า ที่จังหวัดขอนแก่น โดยผู้กระทำความผิดเป็นเยาวชนใช้สิ่งเทียมอาวุธปืนเป็นอาวุธในการก่อเหตุจนสำเร็จ และกรณีดังกล่าวอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบในการกระทำความผิด ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยกำหนดให้มีข้อกำหนดสี ขนาด และรูปร่างของสิ่งเทียมอาวุธปืนไว้เป็นการเฉพาะ เพราะเมื่อพิจารณาจากสิ่งเทียมอาวุธปืน เช่น สีฟ้า สีแดง แบบโปร้งแสง เป็นต้น และมีการกำหนดขนาด และรูปร่างของสิ่งเทียมอาวุธปืนไว้ด้วย เพื่อให้ง่ายต่อการสังเกตว่า สิ่งใดคือ อาวุธปืนและสิ่งใดคือสิ่งเทียมอาวุธปืน

ประเด็นปัญหาที่สาม ปัญหาการจำหน่ายสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

ปัจจุบัน การจำหน่ายปืนแบบลวงค์กัน สามารถสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการเป็นจำนวนมาก เพราะปืนแบบลวงค์กัน ไม่มีกฎหมายห้ามในการมีและใช้ประกอบกับมีราคาถูกกว่าอาวุธปืนจริงและมีผู้ที่ชื่นชอบอาวุธปืนอยู่แล้วหันมาเล่นปืนแบบลวงค์กันแทนประกอบกับประชาชนก็สามารถหาซื้อได้โดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการซื้อหน้าร้านโดยตรงหรือสั่งซื้อทางออนไลน์ โดยที่พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้ เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ยังไม่มีมาตรการในการควบคุมการมีและใช้ รวมทั้งการพกพา โดยพระราชบัญญัตินี้กล่าวว่ามีเพียงมาตรการที่เกี่ยวกับการจำหน่ายสิ่งเทียมอาวุธปืนของผู้ประกอบการ คือ มาตรา 52 เท่านั้น ซึ่งมาตรการดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการควบคุมการจำหน่ายอาวุธปืน ปืนแบบลวงค์กัน กล่าวคือ ผู้จำหน่ายยังสามารถจำหน่ายอาวุธปืนแบบลวงค์กัน ให้แก่ผู้ซื้อได้อย่างอิสระ โดยไม่คำนึงว่าผู้ซื้อจะมีอายุเท่าใด หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ปืนแบบลวงค์กันหรือไม่เพียงใด ทำให้ในปัจจุบันมีการค้าขายปืนแบบลวงค์กันได้อย่างเสรีและเป็นสาเหตุในการนำไปก่ออาชญากรรมได้โดยง่าย

ผู้ศึกษาเห็นว่า จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดข้อห้ามสำหรับ ผู้จำหน่ายอาวุธปืนแบบลวงค์กัน เพื่อเป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยควบคุมอาชญากรรมและห้ามมิให้มีการจำหน่ายปืนแบบลวงค์กันอย่างเสรี ดังนั้น สมควรให้มีการแก้ไขกฎหมายให้หน่วยงานของรัฐเข้ามาควบคุมการผลิต การจำหน่าย และการนำเข้าสิ่งเทียมอาวุธปืน โดยรัฐต้องออกกฎหมายมาควบคุมยิ่งขึ้น ภายใต้เงื่อนไขของรัฐที่ได้กำหนดไว้

จากที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาวิเคราะห์ ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้สิ่งเทียมอาวุธปืน กรณีการใช้อาวุธปืนแบบลวงค์ฟาล์ว (BLANK GUN) กระทำความผิดทางอาญา ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ปัญหาการกำหนดโทษของการมี หรือใช้อย่างอาวุธปืน การพกพาสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

การบังคับใช้สิ่งเทียมอาวุธปืนตาม พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ซึ่งยังมีปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การขออนุญาตทำ ซื้อ มี ใช้สิ่งเทียม

อาวุธปืนอยู่มาก เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 นั้น บัญญัติขึ้นเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันบุคคลผู้มีอาวุธปืนเท่านั้น กล่าวคือ ให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันตัว และทรัพย์สิน เพื่อการกีฬา และเพื่อล่าสัตว์ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 7 และมาตรา 9 ดังนี้ มาตรา 7 “ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ชื้อ มิ ใ้ใช้ สิ่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืน หรือ เครื่องกระสุนปืน เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่” และ มาตรา 9 วรรคหนึ่ง “ใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนให้ออกให้แก่บุคคลสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือ ในการกีฬาหรือยิงสัตว์” จากบทบัญญัติดังกล่าว ทำให้เห็นได้ว่า บทบัญญัติของกฎหมายและมาตรการเพื่อควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืนยังไม่มี กล่าวคือ มาตรการการควบคุมมีเพียงอาวุธปืนจริงเท่านั้น สำหรับมาตรการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืนมีเพียงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุญาตให้ทำ ชื้อ มิ ใ้ใช้สิ่งเทียมอาวุธปืน ตาม มาตรา 52 “ห้ามมิให้ผู้ใด สิ่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่” และ มาตรา 53 “ในการส่งนำเข้า หรือค้าสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้นำ มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 30 มาตรา 31 และมาตรา 37 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม” เท่านั้น

ส่วนการกำหนดโทษ ตาม พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ไม่มีมาตรการควบคุม หรือ บทกำหนดโทษ ของ “การทำ ชื้อ มิ ใ้ใช้” ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน ทั้งนี้ ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 กำหนดมาตรการควบคุมไว้เฉพาะการทำ ชื้อ มิ ใ้ใช้ ซึ่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนโดยไม่ได้รับอนุญาตครอบคลุมถึงการทำ ชื้อ มิ ใ้ใช้ ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืนแต่อย่างใด และเป็นบทบัญญัติที่วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราโทษของผู้ที่กระทำความผิดตามมาตรา 77 ซึ่งกำหนดโทษไว้ต่ำเกินไปจน ไม่สามารถใช้ระงับยับยั้งไม่ให้มีการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ในการกระทำเกี่ยวกับสิ่งเทียมอาวุธปืนได้ การมี การใช้ การพกพา สิ่งเทียมอาวุธปืน ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรออกกฎหมายควบคุมให้มีการขออนุญาตมีและใช้สิ่งเทียมอาวุธปืนรวมถึงการพกพาไปในที่สาธารณะอย่างเช่นอาวุธปืนจริง หากผู้ใดฝ่าฝืน ให้ถือว่ามีความผิดฐานมีและใช้รวมถึงการพกพาโดยมิชอบใกล้เคียงกันกับการมีและใช้รวมถึง การพกพาอาวุธปืนของจริง เพื่อควบคุมจำนวนผู้ครอบครองและใช้หรือพกพาให้อยู่ในวงจำกัด และควรมีการเพิ่มบทลงโทษทางอาญาแก่ผู้ที่นำสิ่งเทียมอาวุธปืนเหล่านี้ไปใช้ หรือเจตนาจะใช้สิ่งเทียมอาวุธปืนก่อเหตุอาชญากรรมอย่างอาวุธปืน ให้เหมือนกับการนำอาวุธปืนจริงไปก่อเหตุเพื่อลดช่องว่างทางกฎหมายแก่ผู้ที่มีเจตนากระทำความผิด

2.ปัญหาการแบ่งประเภทสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

สำหรับประเทศไทยนั้น ยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องมากำหนด ประเภทของสิ่งเทียมอาวุธปืน จึงยังไม่ได้มีการแบ่งหรือ แยกประเภทของสิ่งเทียมอาวุธปืนไว้ ปืนแบบล็กกันจึงสามารถมีไว้ในครอบครองและนำมาใช้ได้โดยง่ายและมีผู้นำมาดัดแปลงแก้ไขล่ากล้องเพื่อให้สามารถใช้ยังกับกระสุนปืนจริงได้ โดยสิ่งเทียมอาวุธปืนชนิดปืนแบบล็ก กันยังมีลักษณะภายนอกเช่นน้ำหนัก สี และเสียงรวมทั้งกลไกการทำงาน

คล้ายกันกับอาวุธปืนจริงเป็นอย่างมากด้วยลักษณะใกล้เคียงกับอาวุธปืนจริงดังกล่าว จึงเป็นการยากแก่การจำแนกแยกแยะได้ ซึ่งหากไม่มีการควบคุม การครอบครอง การใช้ หรือการจำหน่าย อาจเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดการดัดแปลงอาวุธปืนแบบลึกลับดังกล่าว นำไปสู่การนำสิ่งเทียมอาวุธปืนดังกล่าวไปใช้เป็นอาวุธในการก่ออาชญากรรมได้ หากประเทศไทย มีการแบ่งประเภทของสิ่งเทียมอาวุธปืนไว้อย่างชัดเจน ย่อมทำให้ง่ายต่อการแยกประเภทของ อาวุธปืนและสิ่งเทียมอาวุธปืนออกจากกันได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงเห็นควร กำหนดชนิดของวัสดุที่สามารถนำมาใช้ผลิตสิ่งเทียมอาวุธปืน โดยกำหนดให้สิ่งเทียมอาวุธปืนจะต้องทำมาจากพลาสติก หรือสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน อันจะไม่สามารถนำไปดัดแปลงเพื่อใช้กับกระสุนปืนจริงได้

3.ปัญหาการจำหน่ายของสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

ปัจจุบัน การจำหน่ายปืนแบบลึกลับ สามารถสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการเป็นจำนวนมาก เพราะปืนแบบลึกลับ ไม่มีกฎหมายห้ามในการมีและใช้ประกอบกับมีราคาถูกกว่าอาวุธปืนจริงและมีผู้ที่ชื่นชอบอาวุธปืนอยู่แล้วหันมาเล่นปืนแบบลึกลับแทนประกอบกับประชาชนก็สามารถหาซื้อได้โดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการซื้อหน้าร้านโดยตรงหรือสั่งซื้อทางออนไลน์ โดยที่พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ยังไม่มีมาตรการในการควบคุมการมีและใช้ รวมทั้งการพกพา โดยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีเพียงมาตรการที่เกี่ยวกับการจำหน่ายสิ่งเทียมอาวุธปืนของผู้ประกอบการ คือ มาตรา 52 เท่านั้น ซึ่งมาตรการดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการควบคุมการจำหน่าย ปืนแบบลึกลับ กล่าวคือ ผู้จำหน่ายยังสามารถจำหน่าย ปืนแบบลึกลับให้แก่ผู้ซื้อได้อย่างอิสระ โดยไม่คำนึงว่าผู้ซื้อจะมีอายุเท่าใด หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนแบบลึกลับหรือไม่เพียงใด ทำให้ในปัจจุบันมีการค้าขายปืนแบบลึกลับได้อย่างเสรีและเป็นสาเหตุในการนำไปก่ออาชญากรรมได้อย่างง่ายดาย แต่ในส่วน of พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ของประเทศไทยนั้น ไม่ได้มีการกำหนดมาตรการดังกล่าวไว้แต่อย่างใด ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ควรกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการจำหน่ายสิ่งเทียมอาวุธปืน กำหนดข้อห้ามสำหรับผู้จำหน่ายสิ่งเทียมอาวุธปืน “โดยห้ามมิให้มีการจำหน่ายสิ่งเทียมอาวุธปืนให้แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี”

เอกสารอ้างอิง

สรุปผลการสัมมนาโครงการสัมมนาเพื่อพัฒนาระบบการบังคับใช้กฎหมาย เรื่อง การกำหนดความผิดอาญาในกฎหมายไทย ปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข. กรุงเทพมหานคร, 2548, หน้า 6.

ธีระชัย สรรเสริญ. “มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งเทียมอาวุธปืนในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490: ศึกษากรณีนำเอาไปใช้ผิดวัตถุประสงค์.” สารนิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2553.

สทรน รัดนไพศาล. “ความประสงค์ของการลงโทษอาญา: ศึกษาเฉพาะประเทศไทยสมัยใช้กฎหมายลักษณะอาญาและประมวลกฎหมายอาญา.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.